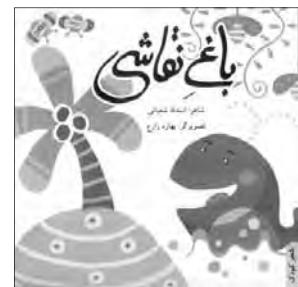

گلهای حس و عاطفه در «باغ نقاشی»

زهره حیدری شاهی سرایی

نام کتاب: باغ نقاشی
نویسنده: اسدالله شعبانی
تصویرگر: بهاره زارع
ناشر: پروانه
نوبت چاپ: نخست/ ۱۳۸۸
شمارصفحات: ۲۴ صفحه
شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه
قیمت: ۱۶۵۰ تومان

به طور مثال تمام شعرهای چاپ شده در کتاب‌های «خدای مهریان» از نشر «به نشر» و «من یا عروسک من» از «نشر مدرسه» از کتاب «خرمن شعر خردسال» گرفته شده است. «خرمن شعر خردسال» کتابی است که بیش تر از ۳۰۰ صفحه دارد و شامل حدود ۷۰۰ شعر دسته‌بندی شده با موضوعات مختلف به گفته شاعر تحت ۲۹ سرفصل از موضوعات کلان آموزشی است و عمده‌ترین شعرهای اسدالله شعبانی را شامل می‌شود این کتاب از لحاظ تاریخی قبل از کتاب‌های نامبرده و توسط نشر توکا منتشر شده است.

البته انتشار خرمن شعر خردسال به صورت یک مجموعه‌ی بزرگ و بلا فاصله پس از آن انتشار کتاب‌های کوچک کم صفحه‌ی مصور که حاوی همان شعرهای خرمن شعر خردسال می‌باشند بسی جای سؤال دارد و تنها توجیهی که به عنوان مخاطب بزرگسال و نه منتقد می‌توان برای آن دست و پا کرد شاید می‌توان این باشد که مخاطب کتاب «خرمن شعر خردسال» با مخاطب کتاب‌های حداکثر ۲۴ صفحه‌ای مصور تفاوت دارد و انگیزه‌ی شاعر برای جمع‌آوری اشعار خود و پاره‌ای از شاعران در «خرمن شعر خردسال» چیز دیگری بوده است. آن چنان که خود او در کتاب می‌گوید مریبان بیش‌دبستانی مخاطبان «خرمن شعر خردسال» اند و او این کتاب را در ادامه‌ی کتاب «فالیت‌های یاددهی - یادگیری (برنامه‌ی درسی برای دوره‌ی پیش از دبستان)» به چاپ رسانده است که کوششی است از بنی‌الله صادقی و اسدالله شعبانی، نشر توکا ۱۳۸۵.

نظر به تعداد آثار منتشر شده در حوزه‌ی ادبیات کودک و نوجوان، اسدالله شعبانی یکی از پرکارترین شاعران و نویسنده‌گان کودکان و نوجوانان در ایران است. او آثاری هم در بخش تألیف دارد اما به دلیل فراوانی بیش تر آثارش در حوزه‌ی شعر، به عنوان شاعر کودک و نوجوان شناخته شده است. شاعری که عمدی آثار اخیرش را مخاطبان گروه سنی الف و ب را در برمی‌گیرند. پس از یک دوره کم کاری از این شاعر در یک سال اخیر بازار کتاب شاهد حضور چند مجموعه شعر در حوزه‌ی خردسال و کودک و یک مورد هم برای نوجوانان بود. «خرمن شعر خردسال»، «یک نفر دشاد از کنار دلم»، «تنگ بلور آسمان»، «لالالالا عروسک جان»، «خدای مهریان»، «دنیای من رنگ و وارنگ»، «من یا عروسک من» و «باغ نقاشی» از آثار جدید شعبانی است که بیش‌ترشان از سوی انتشارات «به نشر» به بازار آمدند و این ناشر چند اثر دیگر هم از اسدالله شعبانی در دست بررسی و چاپ دارد.

کتاب‌های تازه انتشار یافته‌ی اسدالله شعبانی توجه مخاطبان بزرگسال و منتقدان و بررسان شعر کودک را به طور ویژه به خود جلب کرده است و علی‌رغم ابراز خوشحالی خود از این جنب و جوش تازه‌ی آثار شعبانی به عنوان شاعر خوب و خوش ذوق و صاحب‌نظر و مؤثر در ادبیات کودک، نتوانستند نسبت به تکراری بودن بعضی آثار عکس العمل با توجهی نشان ندهند. در نقدها و بررسی‌های متعدد شاهد بودیم که بررسان و منتقدان نسبت به تکرار شعرها در مجموعه‌های مختلف سخن به میان آورده‌اند.

طبيعت‌گرایي طبع ويزه‌ي اين شاعر است. با نگاهي به پيشينه‌ي آثار شعباني می‌توان نتيجه‌گيری کرد که او دليستگي خاصي به واژه‌های مرغ، پرنده، مرواريد، پولک، دريا، چشمه، رود، کوه، گل، ... از خود نشان می‌دهد و صدای طبيعت همواره از شعرها يش شنیده می‌شود و موضوع اغلب آثار او را عوامل طبيعت تشکيل می‌دهند.

مضمون اغلب اشعار وصفي - روايي و آميزه‌اي از طبيعت با اجتماع و زندگي و رايشه انسان با آن‌ها است. در شعرهای روايي، موضوع ساده‌اي بيان شده و شاعرانگي در حد تشبیهات ساده و دمديستي به چشم می‌خورد.

تشبيهاتي که افراد عادي و غيرشاعر هم آن‌ها را می‌بینند:
من يك مرغ مينا داشتم

خيلي قشنگ بود
چشمان او آبي آبي
دريل اي زنگ بود

...

يک شب مرغ زيباي من
گم شد دوباره
از دوريش چشم شده
پر از ستاره
پرتفال:
درخت سبز پرتفال
پر شده از ميوه‌ي کال
ميان پرتفال‌ها
يک پرتفال سبز و زرد
نشسته در هواي سرد
مي خندد و تاب می خورد
باز دارد آفتاب می خورد
رسيده و دلش پر از آب شده است
پيرهن او به رنگ آفتاب شده است

شعرهایي با مضمون وصفي که طبيعتاً توصيفات بيشتری در آن به چشم می‌خورد و عنصر تشبيه و احساسات و عاطفه بيشتر در اين دسته شعرها دخيل هستند اما جاي تخيل و اندیشه شاعرانه خالي است.

دريل، چه آبي
دريل، چه لريز و قشنگ است
آغوش نرمش
جاي نهنگ است
اي کاش می‌شد
مانند يك قو
در آن شنا کرد
اي کاش می‌شد
در آبهای آبي‌اش
خود را رها کرد
(دريل) ص ۱۸

به هر حال روی پيشخوان كتاب‌فروشی‌ها شاهد هستيم که كتاب‌های کوچک مصور که برای کودکان ساخته شده در کنار منبع حجیم‌شان «خرمن شعر خردسالان» آرام گرفته‌اند و هر کدام در انتظار مخاطب ويزه‌ي خود است. اين کثار هم بودن و همزمانی چاپ هم مستله‌ي غيرمتعارفي است. چرا که معمولاً جريان بر عکس است. و همه‌ي گرداوری‌ها و مجموعه‌های بزرگ‌تر، سال‌ها بعد از انتشار پراکنده شعرها و مجموعه‌های کوچک ايجاد می‌شوند نه يك سال يا چند ماه قبل از انتشار پراکنده آثار! (با توجه به اين که به هر حال مخاطبان نهایي خرمن شعر خردسال کودکان‌اند و اکثر شعراء کتاب همزمان در كتاب‌های کوچک‌تر و با عنوان‌های مختلف به چاپ رسيده‌اند.)
يازده شعر ديگر برگرفته از «خرمن شعر خردسال» با اندک تغييرات ويرايشی در كتاب ديگری تحت عنوان «باغ نقاشی» به چاپ رسيده است. اولين تغييري که به چشم می‌خورد تغيير گروه

سنی شعرها از «الف» به «ب» در این كتاب است. (خرمن شعر خردسال برای گروه سنی «الف» جمع‌آوری شده است.) بدون در نظر گرفتن تناسب یا عدم تناسب شعرها با گروه سنی مخاطب اين كتاب باید گفت که تعیین گروه سنی توسط ناشر بدون دقت و توجه به نظر شاعر باعث شده است که شعرها از نظر ارتباط با مخاطب، خريداران را سردرگم کند و منتقدان را به نقد بکشانند. اگر قرار است گروه سنی درج شود، بهتر است معيارهای تعیين آن مشخص‌تر باشد چون خريداران بسياري عادت کرده‌اند با نگاه کردن به شناسنامه کتاب، بر حسب گروه سنی کتابی را برای کودک و نوجوان خود انتخاب کنند.
سايه‌ي درخت، مرغ مينا، مرغ و لانه، مرواريد دريل، پرتفال، دريل، خانه‌ي ما و لباس متربسك چند عروسک از شعرهای اين مجموعه‌اند که از طبيعت و چيزهای موجود در آن می‌گويد و توجه کودک را به آن جلب می‌کند.

وارتباط خوبی بین پیام مستتر و مخاطب ایجاد می‌شود.

من یک درخت کوچک
کنار چشمے کاشتم
رفتم و یک نشانه
کنار آن گذاشتم
سال‌ها گذشت و من هم
حسابی قد کشیدم
رفتم و آن درخت را
کنار چشمے دیدم
چشمے همان چشمے بود
قل قلش آشنا بود
درخت من دامش
پُر از پرندگان بود
در سایه‌اش نشستم
کنار پیرمردی
انگار یکی به من گفت
چه کار خوبی کردی.
(شعر «سایه‌ی درخت»)

این شعر با ایجاد فضایی دوستداشتنی و بیان خاطره‌ای ساده و صمیمی، توجه به طبیعت و مفید بودن آن را القا می‌کند. قل قل آشنا چشمے و پُر بودن دامن درخت از پرندگان حرفها و تصویرهای شاعرانه‌ای است که کودک از شنیدن آن‌ها لذت می‌برد. در بخش آخر ایهام ساده‌ای وجود دارد که ممکن است کودک برای چند لحظه به فکر برود و درباره‌ی آن فکر کند:

در سایه‌اش نشستم

کنار پیرمردی

انگار یکی به من گفت:

«چه کار خوبی کردی!»

کار خوب کدام است؟ این که قبلًا درخت کاشته که حالا پیرمردی می‌تواند زیر سایه‌اش بنشیند یا این که کنار پیرمرد زیر سایه‌ی درخت نشستن؟ این پرسش‌های ذهنی ساده برای چند لحظه کودک را درگیر می‌کند و او خود به سادگی به کشف پاسخ دست می‌باید و لذت می‌برد. «چه کار خوبی کردی!» تحسین یا پذیرش از سوی بزرگسالان نیست بلکه در واقع این صدای حس درونی خود کودک است که بایت کاری که قبلًا انجام داده هم اکنون احساس شادی و رضایت دارد.

این شعر به راحتی احترام و توجه به طبیعت را در دل کودک می‌نشاند و هر کودک را علاقمند می‌کند در پی موقعیتی باشد تا درختی بکارد و مثل کودک درون شعر به آن تجربه‌ی زیبا دست پیدا کند.

شعر «موزه» و «مراورید دریا» هم از این دست‌اند. این شعرها گویی می‌خواهند توجه کودک را به اطراف و محیط جلب کنند. در این دو شعر لحظات زیبا و شاعرانه کمتر به چشم می‌آید و صرفاً زبان وصفی یا وصفی روایی است و هدف در آن خودنمایی می‌کند.

احساسات و آرزوهای انسانی با آوردن ترکیب (ای کاش می‌شد) برانگیخته می‌شود و حس مخاطب را به حس شاعر نزدیک می‌کند.

در آثار با مضمون توصیفی آن‌جا که شاعر به زیبایی به وصف پدیده‌ای و بیان حالات و احساسات درباره‌ی آن پدیده می‌پردازد، اگر حرفی برای گفتن نداشته باشد و کشفی در شعر صورت نپذیرد اتفاق منحصر به فرد شاعرانه‌ای رخ نداده است. این شعر توصیفی - روایی، روایت نقاشی کشیدن و توصیف نقاشی است. تخیل زیبایی هم در نقاشی موج می‌زند:

در دفتر نقاشی ام
یک باغ زیبا می‌کشم
در گوشه‌ای از آسمان
یک مرغ در نقاشی ام
آن مرغ در نقاشی ام
یک لانه پیدا می‌کند
می‌اید و در لانه‌اش
آهسته للا می‌کند
وقتی که پا شد جیک و جیک
از من تشکر می‌کند
او با صدایش باغ را
از دوستی پُر می‌کند
(مرغ و لانه» ص ۱۰)

توجه به پیرامون و توصیف آن با احساس لطیف و تخیل کودکانه برای تقویت احساس و عاطفه‌ی کودک لازم است و اگر باعث خلاقیت و تحول ذهن و روان کودک شود، شعر کار خود را انجام داده است. کودکان عموماً نقاشی‌های شان نزد خود دارند و اگر از آن‌ها بخواهید نقاشی شان را برای تنان تعریف کنند حرفهای قشنگی خواهید شنید. این شعر از این جنبه به دنیای کودکان بسیار نزدیک است و می‌توان در زمره‌ی شعرهای مورد علاقه‌ی کودکان قرار گیرد و ارتباطی درونی با کودک برقرار کند. پرندگان که در صفحه‌ی نقاشی جان می‌گیرد و برای خود لانه‌ای پیدا می‌کند و حتی صدایش هم در باغ نقاشی شنیده می‌شود تخلیی زیباست.

شاید بتوان شعرهای این مجموعه را از نقطه نظر ارتباط با مخاطب به دو دسته تقسیم کرد:

۱. شعرهایی که با هدف توجه دادن نسبت به چیزی خاص سروده شده‌اند. (که گاهی هدف خود را نشان نمی‌دهد و به خوبی در کل شعر جاری است.)

۲. شعرهایی که صرفاً توصیف‌اند.

برای جلوگیری از تکرار فقط به دسته‌ی اول می‌پردازیم در بخش مضمون شعرها به شعرهایی که صرفاً مضمون توصیفی دارند اشاره شده است: شعرهایی در این مجموعه مشخصاً با هدف توجه دادن کودک به طبیعت و پیرامون کودک سروده شده‌اند. در شعر «سایه‌ی درخت» این توجه دادن کاملاً به طور مستقیم ارائه نشده

نخواهد رسید. آیا موزه جای چیزهای خوب است؟ (هر چیز خوب دیده‌اند / کنار هم چیده‌اند). نقش تن چیست؟ (اسکلت و نقش تن / از استخوان تا آهن). آهن در موزه است یا وسایل ساخته شده از آهن که نام مشخصی دارند در موزه یافت می‌شوند؟ آن‌ها چه هستند؟

احتمالاً ارائه مفهومی دقیق‌تر از موزه و تصویر دقیق‌تر از چیزهایی که در موزه نگهداری می‌شوند، مستلزم تغییر در شکل بیرونی و آهنگ و موسیقی زیبای شعر بوده و ممکن بود با تغییر کلمات وزن دیگر به این خوبی در نیابد.

«مروارید دریا» هم از سلسله شعرهایی است که با مضمون روایی-وصفي تجربه‌ای از کودک شاعر در طبیعت را ظاهراً به منظور جلب توجه کودک نسبت به گوشاهای دیگر از طبیعت، بازگویی کند:

روزی کنار دریا

تهایی می‌دویدم

که ناگهان صدایی

از زیر پاهای خود شنیدم

به من می‌گفت: «نگاه کن،

بین چه شکلی ام من

گوش ماهی ام، کلاهم

فکر می‌کنی کی ام من و چی ام من؟»

دیدم و گفتم: «عجب!

چه قدر تو زیبا شدی

گوش ماهی چیست؟

کلاه چیست؟

تو مثل مروارید دریا شدی.»

(«مروارید دریا» ص ۱۴)

این شعر توجه کودک را به آن چه در زیر پای کودک شعر در ساحل دریا به حرف آمده جلب می‌کند. گوش ماهی یا کلاه؟ یا چیز دیگر؟ گوش ماهی شاید به کلاه شباهت داشته باشد اما مروارید یا چیزی مثل مروارید دریا، خیلی با «گوش ماهی» تفاوت دارد. «جه چیز مثل مروارید دریا شده است؟» بدون پاسخ باقی می‌ماند. با تأمل و فکر کردن بیش تر هم مسئله حل نمی‌شود. بزرگترها هم نمی‌دانند که آن چیست؟ اما ظاهراً کودک شعر با این پدیده آشنایی قبلی دارد! (دیدم و گفتم: / عجب / قدر تو مثل زیبا شدی / گوش ماهی چیست؟ / کلاه چیست؟ / تو مثل مروارید دریا شدی) تصویر، صدفی که مروارید را دربردارد نشان می‌دهد. اما صدف مثل مروارید دریا نیست. صدف مروارید را در درون خود دارد. اگر هم منظور فرایند مروارید شدن و تغییر کردن یک دانه شن (آشنا) در درون صدف است به این مسئله اشاره‌ای نشده است و درک فهم آن برای کودکان و مشکل است.

شاید شاعر قصد داشته تنها به بیان کردن واژه‌هایی مثل گوش ماهی و مروارید بسته کند و بازیان و بیان ساده و آهنگین توجه کودک را به این پدیده‌های کنار دریا جلب نماید. اما به

موزه‌ام و موزه‌ام

دریایی در کوزه‌ام

جنگل و بیشه دارم

داخل شیشه دارم

هر چیز خوب دیده‌اند

کنار هم چیده‌اند

اسکلت و نقش تن

از استخوان تا آهن

سکه‌ی پادشاهان

لباس خان و دهقان

گلیم و قالی دارم

ظرف سفالی دارم

چشم‌ها را خوب واکنید

مرا تماشا کنید

برای کودکانی که موزه را از نزدیک ندیده‌اند این شعر نمی‌تواند بازخورد مناسبی داشته باشد. تعداد آثار شمرده شده در موزه زیاد است. آن‌گونه که شعر خود می‌گوید، انگار کودک باید در موزه باشد تا چشم‌هایش را باز کند و به تماشای موزه و وسایل داخل آن بپردازد (چشم‌ها را خوب واکنید / مرا تماشا کنید).

درک تصویر (دریایی در کوزه) برای کودک اگرچه کمی سخت، اما شاید تازه و جالب باشد ولی آیا همه چیز در موزه یافت می‌شود؟ شاید جنگل و بیشه و داخل شیشه‌یا (جنگل و تیشه) داخل این توصیف‌ها کودک به تعریف خاصی از موزه

کودکی که نامش نیلوفر است و گل نیلوفر - را با در مقابل هم قرار داده و با وجود تفاوت‌های بسیارشان به وحدتی زیبا رسانده است. این شعر بر اندیشه و تفکر کودک تلنگری می‌زند و این مقایسه، بیان تفاوت و پیس یکی شد لذتی ذهنی و درونی را به مخاطب می‌چشاند:

تو نیلوفری
من هم نیلوفر
تو روی آبی
من پیش مادر
یک شاخه از تو
در خانه‌ی ماست
دو تا نیلوفر
با هم چه زیاست
تو یک گیاهی
یک گل نازی
چه خوب که با هم
شدمیم هم بازی
(دو تا نیلوفر) ص ۶

در مجموعه‌ی شعر «تنگ بلور آسمان» از همین شاعر، در شعر «گل مریم»، همچنین تقابل زیبایی بین دختری به نام مریم و گل مریم ایجاد شده که از حس و عاطفه سرشار است:

با مادر خود مریم
یک روز به صحراء رفت
از تپه سرسبزی
چون باد به بالا رفت
از تپه تماشا کرد
گلهای فراوان دید
یک شاخه گل زیبا
از دور به او خنید
آن شاخه گل زیبا
اسمش گل مریم بود
بر برگ گل مریم
یک قطره‌ی شبنم بود
لبخند زد و بو کرد
مریم گل مریم را
از عطر خودش پُر کرد
آن قطره‌ی شبنم را
(تنگ بلور آسمان. منادی تربیت)

اسدالله شعبانی تاکنون آثاری خواندنی و ماندنی در ادبیات کودک از خود به جای گذاشته است و با نظریه‌پردازی‌ها و همکاری مؤثر با کوشندگان ادبیات و نشر کتاب‌های کودکان و راهنمایی بسیاری از شاعران و نویسنده‌گان جوان نام و نشان نیکی از خود به جا گذاشته است. نگارنده آرزو دارد چرخی ذهنی و جوشش درونی او چون گذشته بچرخد و بجوشد و این شاعر خوب، حرفهای تازه‌اش را رو کند.

خاطر حفظ آهنگین بودن شعر، مفهومی رها شده و سوالی بی‌جواب مانده است!

گاهی تلاش و کوشش شاعر در جهت نمایاندن طبیعت و عوامل آن یا هر چیز دیگر، اگر هدف از پیش تعیین شده هم داشته باشد، باعث کمزنگ شدن احساس و عاطفه و پیام و اندیشه و در نهایت کمزنگ شدن شاعرانگی اثر می‌شود و این امری طبیعی است. حتی اگر تصویرهای ذهنی خوب باشد اما ریشه در واقعیات عینی داشته باشند، تخلی در شعرها کمتر به وجود می‌آید.

زبان و بیان غالباً در این مجموعه شعر معمولی و یک‌بعدی است. بعد از حسی، عاطفی و تخیلی کمتر دیده می‌شود و تفاوتی که زبان شعر برای شعر ناب بودن باید با زبان معمولی داشته باشد در این شعرها دیده نمی‌شود. اما باید پذیرفت که برای ماندگار شدن اثر، ادبیات ناب بودن مهم نیست و میزان برقراری ارتباط با مخاطب نقش مهمی را در ماندگار بودن اثر ایفا می‌کند. دلیل این مدعای هیچانه‌های زیبایی است که از دیرباز به جا مانده و هنوز هم از شعرهای محبوب کودکان و بزرگسالان به شمار می‌روند.

موسیقی و ریتم در اشعار شعبانی مهم‌ترین ویژگی آثار است. او به وزن بیرونی شعر اشعار ماندن وزن و قافیه و ردیف توجه خاص دارد و شعرهایی که برای خردسالان سروده است به دلیل داشتن ریتم و نظم آهنگین و ضربی و شاد می‌تواند به خوبی کودکان را به جنبش و حرکت و شادی وا دارد. شعر شعبانی در مجموعه‌های دهه‌ی هفتاد او جلوه‌هایی زیبایی را به نمایش می‌گذارد که این روزها کمتر اثری از آن‌ها می‌بینیم؛ همان‌گی موسیقی بیرون و درونی در این شعر بسیار زیباست: در شعر «قباب آب» در مجموعه‌ی «پوک ماه» می‌خوانیم:

سنگ و شن و سنگ و شن
با کمک کودکان
آب شد
بسته شد.
آب روان ایستاد
خسته شد.

برکه‌ی کوچک که دلش تنگ بود
خانه‌ی قورباغه و خرچنگ بود
باز پُر از آب شد.

آینه‌ی آب در آن قاب شد
کودکان
خنده به لب، شادمان

ماهی آن برکه‌ی کوچک شدند.
توی آب

قطای مرغابی و اردک شدند
اما شعر «دو تا نیلوفر» از نظر عوامل زیبایی‌شناختی، تفاوتی عمده با شعرهای دیگر این مجموعه دارد. شعر دو موجود-